

เทศน์เช้า วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงป มนฺตสนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

เราตั้งใจฟังธรรมะเนาะ เราตั้งใจฟังธรรมเพราะเราแสวงหาสิ่งสัจธรรมในชีวิตของเรา
เราแสวงหาสัจธรรม สัจธรรมในธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเนาะ

เราเป็นชาวพุทธ เราใกล้ชิดกับพระพุทธศาสนา บ้านเราอยู่ใกล้วัด ดูลิ วัดโดยทั่วๆ ไปเรา
เห็นแล้วมันชินชา มันชินชา มันไม่ดูดีไม่ง

พระพุทธศาสนามีคุณค่ามากๆ พระพุทธศาสนาพูดถึงไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย

เวลาคนเกิดมา คนที่มีอำนาจวาสนาอยากมีชีวิตที่ยั่งยืน อยากจะเป็นนิรันดร์ แต่สุดท้าย
แล้วสัจจะความจริงขึ้นมาๆ มันต้องเปลี่ยนแปลงทั้งนั้นเนาะ ไม่มีสิ่งใดคงที่ ไม่มีสิ่งใดคงที่

แต่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามันลึกซึ้งกว่านั้น มันลึกซึ้งกว่านั้น

เรื่องที่เราเห็นกันอยู่นี้เป็นเรื่องโลกๆ คำว่า “เรื่องโลกๆ” คือเรื่องวิทยาศาสตร์ เรื่องโลกๆ
คือเรื่องสามัญสำนึกของเรา เรื่องสิ่งที่เราจับต้องดูแลได้นี้เป็นเรื่องวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์กับ
ธรรมะขัดแย้งกัน ขัดแย้งกันเรื่องธรรมะ

“อดีตชาติก็ไม่มี ชาติหน้าชาติต่อไปก็ไม่มี คนเกิดมาแค่ชาตินี้ชาติเดียวเท่านั้น”

ถ้าเกิดมาชาตินี้ชาติเดียวเท่านั้น เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
วิชา ๓ ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บุปเพณิवासานุสติญาณ บุปเพณิवासานุสติญาณ
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะลึกอดีตชาติตั้งแต่พระเวสสันดรไป เวลาจุตูปปาตญาณ ถ้า
คนยังไม่สิ้นกิเลสมันต้องเกิดต่อไปๆ เวลาต้องเกิดต่อไป

อาสวักขยญาณ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่ามัชฌิมาปฏิปทา ความ
สมดุลพอดี

นี่เป็นกลางๆ เราก็เป็นวิทยาศาสตร์ไง เป็นกลางเราก็แบ่งใช้ไหม เอาตรงกลางนั้นนะ ถ้าเมตรหนึ่งก็เอาห้าสิบเซ็น ตรงนั้นเป็นตรงกลาง ทำสิ่งใดก็ให้เป็นตรงกลาง เราพยายามจะหาความตรงกลางของเราด้วยความคิดความเห็นของเราไง เราไม่เห็นหาความตรงกลางโดยสังขธรรมๆ ไง

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายิ่งใหญ่แน่ๆ ความยิ่งใหญ่แน่ๆ ยิ่งใหญ่แน่ๆที่เราแสวงหา เราพยายามทำบุญกุศลของเรา เพราะเราเกิดมาเป็นชาวพุทธ เกิดเป็นชาวพุทธนะ

ถ้าเป็นหลวงตา เป็นหลวงปู่มั่น เป็นครูบาอาจารย์ที่ท่านเป็นธรรมๆ นะ ท่านบอกว่า การที่ได้เกิดเป็นมนุษย์แล้วพบพระพุทธศาสนามันมีคุณค่า

คนในโลกนี้เกิดเป็นมนุษย์ไม่ได้พบพระพุทธศาสนา ดูลิ ขาวตะวันตกที่เขาพยายามชวนขายแสวงหากันเพราะอะไร เพราะเขาเป็นคนที่มีความสติปัญญา เขาศึกษาธรรมะแล้ว เขาศึกษาแล้วเขาเห็นสัจจะเห็นความจริง เห็นมันเป็นความถูกต้องดีงาม ลัทธิศาสนาของเขามันเป็นศรัทธา เป็นความเชื่อ เป็นความมกมาย พูดอย่างนี้เลยว่าเป็นความมกมาย มันไม่มีเหตุไม่มีผล มันไม่มีต้นไม่มีปลาย

แต่ของเรามันมีเหตุมีผล มีการกระทำ มีความจริง แต่กว่าที่จะเป็นผลขึ้นมาได้มันต้องมีประเพณีวัฒนธรรม มีประเพณีวัฒนธรรม

เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนามีคุณค่า มีความยิ่งใหญ่ มีความอลังการ มันมีคุณค่า มีความยิ่งใหญ่ในใจของหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น มันมีคุณค่า มีความยิ่งใหญ่ในใจของครูบาอาจารย์ของเราที่ท่านทำความจริงของท่าน ท่านเห็นความยิ่งใหญ่ของท่าน เห็นความยิ่งใหญ่เพราะอะไร เพราะท่านสละ สละความเป็นโลกๆ เห็นไหม

ทุเรียน ไม่มีเปลือกทุเรียน เป็นทุเรียนไม่ได้ ทุเรียนมันจะเป็นทุเรียนได้มันต้องมีผลของมัน มันต้องมีเปลือกของมัน แต่เวลาคนกินทุเรียนเขาปอกเปลือกทิ้งหมดเลย เขาไม่เอาเปลือกมาเลย แต่พวกเราไปติดกันที่รูปสวญ ผลไม้ถ้าไม่มีตำหนิเลย ราคาดี ผลไม้ที่มีตำหนิ ราคาใช้ไม่ได้

นี่ก็เหมือนกัน เรื่องโลกๆ เราก็ไปห่วงกันที่เปลือกใจ ห่วงความเป็นอยู่ของเรา ห่วงความเป็นอยู่ของเรา เรื่องโลกๆ เป็นวิทยาศาสตร์ แล้วเราศึกษาแล้วเรากลับผิดกลับพลาด เรากลับทำสิ่งใดไม่ได้

คนที่ไม่มีอำนาจวาสนา ทางวิชาการถูกต้องดีงามทั้งหมด ศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งปัญญา เราก็ศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยสติด้วยปัญญาของเรา เรารู้เราทะลุปรุโปร่งไปหมดเลย รู้ทุกเรื่อง แต่ไม่รู้เรื่องใจของตน รู้ทุกเรื่อง ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนหมดเลย รู้ทุกเรื่อง แต่เรื่องใจของตนไม่รู้จักใจ แล้วเห็นไม่ได้ นี่เรื่องโลกๆ

โลกคือโลกีย์ปัญญา โลกคือโลกทัศน์ โลกเกิดมาจากสติปัญญาของเรานี้แหละเรื่องโลกๆ มันไม่มีความจำเป็นหรือ

มันมีความจำเป็นมากนะ โลกเราเจริญ เจริญด้วยปัญญาๆ แต่ปัญญานี้เป็นปัญญาวิทยาศาสตร์ เป็นปัญญาวิชาชีพ เป็นสิ่งที่เราแสวงหาเพื่อทดสอบความจริง คนมีสติปัญญาขึ้นมาแก้ไขวิกฤติต่างๆ อะไรก็ได้ คนไม่มีสติไม่มีปัญญา เกิดวิกฤติต่างๆ นั่งอมมืออเท้าอ่อนวอนขอเลยนะ ขอให้เทพเจ้าช่วยๆ

แต่คนมีสติปัญญาเขาใช้สมองของเขา เขาใช้ประสบการณ์ของเขา เขาแก้ไขของเขา นี่เรื่องโลกๆ เจ็บไข้ได้ป่วยไปหาหมอ เวลาทุกข์เวลายากไปหาพระ

เวลาหาพระๆ ที่เราศึกษาเราค้นคว้าหาสัจจะหาความจริง เราไปวัดไปวากันนี่เรามาศึกษา เวลาศึกษาขึ้นมาแล้ว เรื่องโลกๆ เขาก็ต้องศึกษา ศึกษานี้เป็นแนวทาง แต่ศึกษาเป็นแนวทางระหว่างโลกกับธรรม เวลาจะยกจากโลกกับธรรมมันเรื่องแสนยาก

มันเรื่องแสนยากเพราะเราไปติดใจ เราไปติดของเรา ทิฏฐิมานะ มานะ ๙ สูงกว่าเรา สำคัญว่าสูงกว่าเรา สำคัญว่าต่ำกว่าเรา เสมอเราสำคัญว่าเสมอเรา สำคัญว่าสูงกว่าเรา สำคัญว่าต่ำกว่าเรา ต่ำกว่าเรา สำคัญว่าต่ำกว่าเรา สำคัญว่าเสมอเรา สำคัญว่าสูงกว่าเรา

จะต่ำกว่าเรา จะเสมอเรา จะสูงกว่าเรา นั่นเป็นเรื่องข้อเท็จจริง แต่เราไม่สำคัญตน เราไม่สำคัญตน เราไม่สำคัญตนว่าฉลาด เราไม่สำคัญตนว่าเรามีปัญญา

คำว่า “ฉลาด คำว่า “มีปัญญา” มันปิดกั้นให้เราศึกษาค้นคว้าไปหมดเลย แล้วสิ่งที่จะเป็นจริงๆ เป็นไปไม่ได้เลย นี่มันติดเรื่องโลกใจ มันไม่ทิ้งเปลือกใจ ทูเรียนมันกินเปลือก

โยมกินเปลือกกะ เราเอาเนื้อทูเรียนไว้ในบาตรแล้ว เรากินเนื้อ โยมกินเปลือก

นี่เก่ง เก่งมึงเอาเปลือกไป มึงอย่าเอาเนื้อนะ แต่ถ้าเอาเนื้อ ถ้าไม่มีลูกทูเรียน มันเป็นทูเรียนมาไม่ได้ ไม่มีเวรมีกรรม เราเกิดเป็นมนุษย์ไม่ได้ การที่เกิดเป็นมนุษย์มันเป็นข้อเท็จจริงทางโลก มันเป็นข้อเท็จจริง เราต้องเกิดอยู่แล้ว เราต้องเกิดอยู่แล้วเพราะเรามีความรู้สึก ความรู้สึกอันนี้มันมีเวรมีกรรมของมันนะ

ถ้ากรรมมันดีมันไปเกิดบาลานซ์กับพ่อแม่ที่ดี พ่อแม่ที่เป็นเศรษฐีเขาอยากมีลูกมีได้ เขาหาลูกหาเต้าได้แสนยาก ใ้เราคนทุกข์คนจน ใ้โฮ! เดินเป็นแม่เปิดเลย แม่เปิดเดิน ลูกเปิดเดิน เป็นแถวเลย เพราะอะไร เพราะอำนาจวาสนาเราแค่นี้ ถ้าอำนาจวาสนาเราแค่นี้ นี่มันต้องเกิด

พอมันต้องเกิดขึ้นมา สิ่งที่ยื่นว้ายตายเกิดในวัฏฏะ สิ่งที่ยื่นว้ายตายเกิดในวัฏฏะ เราเวียนว้ายตายเกิดในวัฏฏะเพราะเหตุใด เพราะมันมีเวรมีกรรมมีการกระทำของมันใช่ไหม มันต้องเกิด มันเกิดมันต้องมีของมัน ถ้ามีของมันแล้ว เราได้ทูเรียนมามันก็เป็นเรื่องดีงาม

สวนทูเรียน เมืองจีนมันประมูลหมดคนนะ ตอนนีสวนทูเรียน สวนทูเรียนมันดีงามนะ แต่อย่าไปติด อย่าไปติดยึดมัน สวนทูเรียนมันเป็นเศรษฐกิจนะ มันเป็นที่มียุคคุณค่า มันมีคุณค่าจริงๆ มันมีคุณค่าจริงๆ

ชีวิตนี้ก็มีคุณค่า ชีวิตนี้มันมีคุณค่ามาก เวลาครูบาอาจารย์ที่ท่านประพฤติปฏิบัติแล้ว ท่านเห็นคุณค่าของความเป็นมนุษย์ไง มนุษย์เป็นสัตว์ประเสริฐ มนุษย์ต่างจากสัตว์ๆ

เวลาสัตว์ สัตว์ที่มันมีอิสรภาพของมัน สัตว์ไม่มีขอบเขต สัตว์ไม่มีเขตแดน สัตว์มันมีของมันไปตลอด สัตว์มันมีอิสระของมัน แต่อิสระในนามของสัตว์

เราเป็นมนุษย์ เราเป็นมนุษย์เรามีสติปัญญาขึ้นมา เราเขียนกฎหมายขึ้นมา กฎหมายระหว่างประเทศ กฎหมายของประเทศ กฎหมายเทศกิจ เขียนมา เขียนขีดวงตัวเองไว้ นี่ไง มนุษย์เป็นสัตว์ประเสริฐ แต่ว่ามันก็มีกฎมีกติกาของมัน รอนสิทธิ รอนสิทธิของตน รอนสิทธิของ

ตนเพื่อความเสมอภาค เพื่อความอยู่ในสังคม เพื่อความดีงามของเรา นี่เวลามนุษย์ต่างจากสัตว์

แต่สัตว์มีอิสรภาพของมันนะ มีอิสรภาพเสรีภาพของมัน แต่ธรรมชาติของมันไง สัตว์แม้แต่ดำรงชีวิตของมันนะ พวกแก๊งกวางเวลามันจะหากินในป่านะ มันต้องแลกอันหนึ่งด้วยชีวิตของมัน เผลอเป็นโดนนักล่า เผลอเสียตะปบเอาไปกิน เผลอไม่ได้เลย

เวลามันพลังเผลอขึ้นมา ชีวิตมันแสนเข็ญขนาดไหน เวลามันจะดำรงชีพมันเอาชีวิตมันแลกทั้งนั้นนะ เพราะทุกคนต้องการเนื้อมัน ทุกคนต้องการชีวิตของมัน ทุกคนต้องการเอามันไปเป็นอาหาร

แต่เวลาของเรานะ เวลาเรื่องสิทธิเสรีภาพมันไม่มีเขตแดน มันไปตามอิสระของมัน มนุษย์ต่างจากสัตว์ แล้วมนุษย์ต่างจากสัตว์ มนุษย์กับมนุษย์ด้วยกัน มนุษย์รู้หน้าไม่รู้ใจ มนุษย์รู้หน้าไม่รู้ใจ ความรู้สึกนึกคิดของมัน ถ้าเป็นมนุษย์ มนุษย์สติระจนาโน มนุษย์สเปโต มนุษย์เดรัจฉาน มนุษย์เปรต มนุษย์เทวดา มนุษย์ต่างๆ มันเกิดมาจากตรงนี้ เกิดมาจากเราเริ่มมีศีลมีธรรม

ถ้าเราเริ่มมีศีลมีธรรมขึ้นมา นี่เรื่องโลกๆ ทั้งนั้นนะ เรื่องโลกๆ เรื่องโลกๆ เรื่องโลกเรื่องสามัญสำนึก เรื่องความเป็นไป องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ อนุปปพิกถา เวลาทำบุญกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเพราะอะไร เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอนาคตังสญาณ รู้เลยนะว่าอดีตชาติเราทำอะไรมา เราทำอะไรมารู้หมดเห็นหมด แต่ท่านไม่ค่อยพูดหรอก ท่านจะพูดต่อเมื่อเป็นประโยชน์

พระนันทะ พระนันทะเป็นญาติพี่น้องของท่าน เวลาจะแต่งงาน ก็เป็นญาติกัน เป็นญาติกันทางสายเลือดแล้วเคารพกัน นิมนต์องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปในงานแต่ง เวลาไปงานแต่ง แต่งเสร็จแล้วเป็นญาติกันโดยสายเลือด ก็อุ้มบาตรมาส่งที่วัดไป

“นันทะ เธอจะบวชหรือ”

บวชอะไร เพิ่งแต่งงาน แต่งงานเมื่อไม่กี่วันนี้เอง มาบวช บวชเลย ด้วยน้ำท่วมปาก อ้าว! บวชก็บวช พอบวชแล้วก็คิดถึงตลอด คิดถึงแต่อดีตภรรยาของตนๆ เพราะเพิ่งแต่งงาน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรมาน ทรมานให้มันจมปลักอยู่ในความทุกข์อันนั้น
พอจมปลัก สุดท้ายแล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแก้ไข

เธอคิดถึงใคร

คิดถึงนางชนบทกัลยาณี คิดถึงอดีตภรรยาของตน

เธอมองไว้เลยนะ สวยงามขนาดไหนจำให้แม่นๆ นะ จับมือเหาะเลย ขึ้นไปเห็นนางฟ้า
ไอ้โฮ! สวยงามกว่าภรรยาตนเยอะเลย

อยากได้ไหมล่ะ

อยากได้

อยากได้ พุทโธสิ พุทโธ หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธ เวลาถึงที่สุดแห่งทุกข์

นี่อนาคตังสญาณขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทำอย่างนั้นเพราะเหตุใด ทำ
อย่างนั้นเพราะพระนันทะต้องมีอำนาจวาสนา พระนันทะต้องมีหัวใจที่จะเข้าสู่ธรรมได้

อย่างถ้ามาจับมือเรา จับมือเรา เราไปแล้วเรากระโดดจะเอานางฟ้าเลย มันเป็นไปได้
การจะทำอย่างนั้นขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านต้องดูอำนาจวาสนาบารมีของจิตนี้
ก่อนว่าจิตนี้มันมีความรู้สึกนึกคิดหรือไม่ จิตนี้มันเปลี่ยนแปลงความเห็นของมันหรือไม่ มันมี
พัฒนาการของมันขึ้นไม่ ถ้ามันมีพัฒนาการของมัน ถ้ามันเห็นสิ่งนั้นแล้วมันจะมีสติปัญญา
มันจะเกิดปัญญา เกิดการใคร่ครวญขึ้นมา

แบบพระองค์คุณิลมาล เวลาท่านแสดงธรรม “เราหยุดแล้ว เธอไม่หยุด เราหยุดแล้ว เธอไม่
หยุด” นั่นนะ หยุดอะไร หยุดอะไร นี่ไง เวลาถ้าอนาคตังสญาณเขาจะมองแต่คนที่มีอำนาจ
วาสนา มองแต่คนที่คุยกันรู้เรื่อง มองแต่คนที่พัฒนาได้ มองแต่คนที่มันเปลี่ยนแปลงความรู้สึก
นึกคิดได้

ไม่ใช่อย่างเรา เรามั่นใจด้าน วิทยุमानะมันลั่นฟ้า “ต้องพิสูจน์ให้เห็นสิ ต้องทำให้ดูสิ
ต้องให้เห็นต่อหน้าเลย”

แล้วแสดงทำไมละ แสดงก็ไปดูคอนเสิร์ตสิ คอนเสิร์ตบัตรใบหนึ่งสองสามพัน เอ็งไปดูนั่น
นั่นเพราะจิตเอ็งด้าน จิตคนที่ด้านคนที่หนามันคิดไปอย่างหนึ่ง จิตของคนที่มีมนวล จิตของคนที่มี
อำนาจวาสนา จิตของคนพัฒนาแล้วมันชวนชวายนะ

ดูประวัติครูบาอาจารย์ของเราแต่ละองค์สิ เวลาท่านเกิดในชนบท พ่อแม่เป็นสัมมาทิฐิ
ให้ลูกได้บวชได้เรียนไซ้ไหม ครูบาอาจารย์เราบวชนั่นก็เป็นเณร

เวลาเราจะไปบวช คนอยากบวชทั้งนั้นนะ แต่อยากบวชวัดบ้าน อยากบวชที่สุขสบาย
อยากบวชที่มีคนล้อมหน้าล้อมหลัง ใ้บวชแล้วถือบาตรใบหนึ่งแล้วรุดงค์ไป ทุกคนไม่อยากจะ
ทำ ไม่อยากจะทำ

แต่คนที่จิตใจเขาเป็นธรรมเขาแสวงหาสิ่งนี้ แสวงหาสิ่งนี้ บวชแล้วอยากจะฝึกหัด บวช
แล้วจะค้นคว้าหาใจของตน บวชแล้วจะพิจารณาใจของตน นี่หาครูบาอาจารย์ที่ดี ครูบา
อาจารย์ที่คอยชี้แนะคอยบอกเรา

แล้วบวชแล้วไม่มีวันอดตาย ไม่อดตายเพราะเราเป็นพระ เราเป็นผู้ที่ปฏิบัติ ความเป็นปฏิบัติ
ดีปฏิบัติชอบ ทำคุณงามความดีแล้วมันจะอดมันจะอยาก คนจะไม่ค้าจุนดูแล มันเป็นไปไม่ได้

เพราะเราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำ
ชาติ ประชาชนชาวไทยนับถือพระพุทธศาสนา แล้วมีพระมาบิณฑบาต พระมาชวนชวายนหา
สัจจะความจริง มันจะไม่มีคามยืมแถมแจ่มใส มันไม่มีความอบอุ่นหัวใจ มันไม่มีความรื่นเริง
รื่นเริงว่าศาสนาของเราจะไม่เรียวแหลม ศาสนาของเราจะมันคงขึ้นไป เพราะอะไร เพราะมี
ศากยบุตรพุทธชินโรส ศากยบุตรจะเป็นหลักในพระพุทธศาสนา

เวลาพระพุทธศาสนาเขาจะหาสัจจะหาความจริง เขาต้องหาในใจของเขา เขาถูตรังควัตร
เข้าไป เขาถูตรังค้ไปเพื่อหาใจของตน ถ้าหาใจของตน มีใจของตนแล้วยกขึ้นสู่วิปัสสนา เห็นไหม

เหมือนวิชา ๓ ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บุญเพ็นิวาสนาสุสติญาณ
จตุปปาตญาณ อาสวัคชญาณ มันเกิดที่ไหน มันเกิดที่ในหัวใจ

เราหาหัวใจของเราไม่เจอ เราไม่รู้จักใจของเรา เราไม่รู้จักรั้วการแก้ไขของเรา เวลาเกิดก็เกิดจากพ่อจากแม่ ไม่รู้จักเกิดจากเวรจากกรรม ไม่รู้จักมีการกระทำ ไม่มีความรู้ความเห็นในสังขาร

นี้จะเข้าสู่ธรรมแล้ว ที่ว่าเรื่องโลก เวลาโยมเอาเปลือกทุเรียนไป เวลาพระออกประพาสปฏิบัติเขาจะเอาเนื้อ เอาเนื้อทุเรียนที่หอมหวาน เอาหัวใจที่ดีงาม ถ้าเขาเอาหัวใจที่ดีงามของเขา เขาประพาสปฏิบัติของเขา เขาดูแลของเขา เขาไปทำของเขา

นี่โลกกับธรรม โลกกับธรรมไม่ใช่อันเดียวกัน

ที่นี้เวลาทางโลกที่ทำกันอยู่เนี่ย เวลาครูบาอาจารย์ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์ของเราท่านรู้เรื่องอย่างนี้ ท่านถึงมาทำให้มีข้อวัตรปฏิบัติ เครื่องอยู่ของใจ เวลาใจมันพิจารณาขึ้นมา มันทวนกระแสกลับเข้ามา เวลาทวนกระแสกลับเข้ามา มันเข้าไปสู่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง บุคคล ๔ คู่

บุคคล ๔ คู่ คนคนเดียวเป็นได้ถึง ๘ คน ใจดวงเดียวเป็นได้ตั้งแต่โสดาปัตติมรรค โสดาปัตติผล สกิทาคามีมรรค สกิทาคามีผล อนาคามีมรรค อนาคามีผล อรหัตตมรรค อรหัตตผล บุคคล ๔ คู่ ใจดวงเดียวเป็นได้ถึงบุคคล ๔ คน มันพัฒนาขึ้นไปเป็นขั้นๆ ขึ้นไป

แล้วถ้ามันไม่เห็นใจของมัน เอาอะไรไปพัฒนา ถ้าไม่เห็นใจของมัน มันเปลี่ยนแปลงของมันได้อย่างไร เวลาพูดกันก็พูดแบบนักวิทยาศาสตร์ พูดแบบโลก โลภียปัญญา “แห่ม! นิพพานเป็นความว่าง นิพพานเป็นความสุข มีความสงบเย็น”

เราก็กู้ไปซังตัวกันอยู่ในห้องแอร์มันก็เย็น เราก็กู้ไปซังกันอยู่ในตู้เย็นมันก็เย็น แล้วมันมีความสุขไหม

เวลามันพูด มันพูดกันปากเปี้ยกปากแฉะ นี่คือนิพพานโลกๆ โลภียปัญญา ปัญญาแบบโลก เอาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นตรรกะ แล้ววิพากษ์วิจารณ์ วิเคราะห์วิจารณ์ ถ้ามีสติปัญญาเท่าทันมันก็เป็นปัญญาอบรมสมาธิ เพราะมันเห็นโทษเห็นภัยของมันไง แต่ถ้าคนไม่มีสติปัญญามันก็ไม่เป็นสัจจะไม่เป็นความจริงทั้งสิ้น

นี่พูดถึงว่าโลกกับธรรมๆ แล้วไม่มีใครรู้ณะ เพราะทุกคนเวลามันมีปัญญาขึ้นมามันก็ว่าเป็นปัญญาธรรมะทั้งนั้นนะ แต่มันไม่มีใครรู้หรือว่าเป็นโลกหรือเป็นธรรม แต่ถ้าเป็นธรรมจริงเป็นธรรมจริง เป็นสัจธรรมความจริงขึ้นมา มันเกิดขึ้นมา

นี่ไง ดวงใจดวงใดมีมรรค ดวงใจดวงใดมีมรรค มรรคคือศีล สมาธิ ปัญญา แล้วมันพิจารณาของมัน มันเป็นขั้นเป็นตอนขึ้นไป มันจะละมันจะถอดมันจะถอนขึ้นมา ถ้าเป็นสัจจะ เป็นความจริงนะ

ใจดวงใดไม่มีมรรค ใจดวงนั้นไม่มีผล การประพฤติปฏิบัติใด ถ้าไม่มีสัจจะความจริงขึ้นมา ไม่มีความจริง

เราถึงแสวงหาเราถึงชวนชวายไ้ ชวนชวายเพื่อความจริงของเราอันนี้ ชวนชวายเพื่อสัจจะเพื่อความจริง

นี่ฟังธรรมๆ ถ้าฟังธรรมขึ้นมามันเป็นสัจธรรมนะ ถ้าเป็นสัจธรรมเป็นความจริงอันนี้ เราชวนชวายอันนี้ เราไปวัดไปวาขึ้นมาเพื่อเหตุนี้ ทำบุญกุศลเพื่อหัวใจของเรา

ถ้าใจของเรามันทำแล้ว

เพราะเวลากาลามสูตรขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาแสดงธรรมๆ ต้องการศรัทธา ต้องการความเชื่อ ต้องการความมั่นคงในหัวใจของชาวพุทธ

แต่เวลามีศรัทธามีความเชื่อ เวลาจะประพฤติปฏิบัติขึ้นมาแล้วท่านจะบอกเลย กาลามสูตร ห้ามเชื่อ ห้ามเชื่อแม้แต่อาจารย์ของตนบอก

มันจะเป็นอย่างนั้นๆ อย่าเชื่อ ไม่จริงหรอก เราทำของเราให้เป็นความจริงของเราขึ้นมา ห้ามเชื่อ ให้ค้นคว้า ให้หาสัจจะความจริง

แล้วเวลาเป็นความจริงขึ้นมาแล้ว เวลาปริยัติ ปฏิบัติเป็นความจริงแล้วมันจะเป็นอันเดียวกันๆ มันเข้าใจหมดนะ อ้อ! พระพุทธเจ้าหมายความว่าอย่างนี้ พระพุทธเจ้าต้องการอย่างนี้

พระพุทธเจ้าหมายความว่าอย่างนี้ แต่เราหมายความว่าอีกอย่าง “โอ้ย! มัน ๒,๐๐๐ กว่าปีแล้ว พระพุทธเจ้าล้าหลัง ให้อพวกเราปัจจุบัน ให้อพวกเรายอดเยี่ยม” นี่เวลามันดัดจริต เวลากิเลส มันดัดจริตนะ มันทำลายแม้แต่ต้นข้าว ทำลายแม้แต่สัจจะความจริง แล้วก็มีแต่ความจอมปลอมในใจของตน แล้วก็บอกว่าความจอมปลอมในใจของตนนี้เป็นปัจจุบัน

ในปัจจุบันนี้วิทยาศาสตร์เจริญ เทคโนโลยีเจริญ การปฏิบัติต้องเจริญ ไม่ต้องทำอะไรเลย “นิพพานเป็นความว่าง นิพพานเป็นความสงบเย็น” มันก็เลยเป็นความเคี้ยวเอื้องไปแช่ปลั๊กสงบเย็นอยู่นั่น เอวัง